

en sund Jølelse og en sund Tanke. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimeftad) har virkelig gjort Lovforslaget Uret. Det gjaldt her om at træffe Bestemmelser, der kunde være fælles for Landet, Kjøbstæderne og Kjøbenhavn, men nu er det saa, at man faaer for Landets som for Kjøbstædernes Vedkommende bestatter ogsaa Tyende, saa dybt gaar man. Man siger: Ja, Tyendet er nogle af dem, der allerbedst kunne betale, thi vel eie de ikke Stort, men de have fuld Forsørgelse, de have ingen Andre at sørge for. Det er desuden dem, der i sin Tid ville foranledige Udgifter for Kommunen, det er virkelig billigt; at de ogsaa betale deres Skjærv. Det er den Anskuelse, der er herstede saavel i Kjøbstæderne som paa Landet. Naar man nu altsaa skulde have en fælles Bestemmelse for Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet, er det, at man har fundet det rigtigere at gaa den Vej at sænke Skattegrænsen i Kjøbenhavn end at gaa den modfatte Vej, det er Grunden. Man har saa fundet det rigtigt ved Siden deraf at sige: Ja, nu lægge vi denne Skattepligt paa disse Menneſter, det vil komme dem saa overraskende, at de nu skulle betale Skat, det er da ikke mere end billigt, at vi ogsaa give dem en Rettighed, Ret til Valg til Kommunen. Det One skulde være for at faae det Andet til lettere at glide ned, det skulde være som en Art Plaster, man lægger paa det Saar, som forvoldes ved at sætte dem i Skat; det er virkelig ikke ubilligt, at man gjør det. Og for sig vil jeg ikke sige, at det hører direkte til Loven, men jeg skønner ikke, at der kan være Noget tilhinder for at optage det i den, saaledes at man, idet man paalægger en Byrde, samtidig dermed ogsaa giver en Rettighed. Der er sandelig ikke nogen Fare for, at Valgene derved skulde faae en radikal Retning i Kjøbenhavn. Jeg vil spørge, om de ærede Medlemmer fra Kjøbenhavn, som sidde her, ere radikale eller Socialister, om noget af dem er yderlig-gaaende i radikal Retning, og de ere dog udgaaede fra den Vælgerklasse, som, hvis dette Forslag bliver til Lov, vil komme til at vælge Medlemmer til Kommunen? Men hvorfor da opstille et saadant Strømbillede, naar de selv sidde som et levende Vidnesbyrd om, hvorledes man uden at ud-sætte sig for Noget tør betro Folkethings-vælgerne ogsaa Valget til Byraadet. Men, siger man, der er mange praktiske Banfseligheder forbundne dermed. Et æret Medlem har jo beregnet, hvorledes det vilde være umuligt for Ligningskommissionen at foretage Ligningen, det vilde blive altfor mange Timer; han regnede det ud i timevis. Man

kunde nu sige: Ja, naar de maatte nu sidde fra Kl. 6 til 9, lad dem saa sidde fra Kl. 6 til 11 eller 12, det vilde jo ikke være nogen Ulykke. Et det for stort et Arbejde at ud-sføre uden Erstatning, saa kan man jo give dem Erstatning; det vilde da ikke være saa forkræffeligt. Men jeg tror, at man bør gaa en anden Vej. Man bør inddele Kjøbenhavn i Kredse og have en Ligningskommission for hver Kreds. Arbejdet kunde saaledes deles, medens de forskjellige Af-delinger af Ligningskommissionen samledes om de almindelige Principer. Naar man kommer ind herpaa, saa forsvinde alle disse praktiske Banfseligheder. Man kan indrette saa mange Kredse, som man i og for sig finder ønskeligt. Jeg vil dernæst sige: Det er meget godt, at man kommer til at faae et nøiere Tilsyn med hele den Del af den bevægelige Befolkning, som staar paa Grændsen til at blive en farlig Befolkning. At man følger den paa dens Vandring, det kan slet ikke skade. Der er talt om, at Frederiksberg skulde frembyde særlige Banfseligheder. Ja, jeg raader til det, som er tilraadet Frederiksberg af Andre, at den maa se at blive enig med Kjøbenhavns Kommune om at fore-ene sig med den; saa bortfalde Banfselighederne. Men det kan virkelig ikke gaa an i den almindelige Lov at opstille særlige Regler for Frederiksberg, og hvis det nu skulde vise sig, at Lovgivningsmagten kom til det Resultat, at Reglerne ikke kunne eller bør auendes paa Frederiksberg, saa kunde der maatte være Tale om at hde Frederiksberg Kommune en Understøttelse i nogle Aar af Statskassen, for at den kunde komme ud over Banfselighederne. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimeftad) har gjort opmærksom paa, at Nationalbanken er fri for Stat. Jeg kan ikke tiltræde hans Mening. Jeg er lidt udselig ved at gjøre en Mening gjældende overfor det høitærede Medlem; men jeg skal bemærke, at det hedder i Bankens Oktroy: Da Bankens Fond som en Kapital, der ene og alene er bestemt til Sikkerhed for dens udstedte Sedler og Forskrivninger samt øvrige dens Bestemmelser, ikke til andet Brug maa kunne anvendes, saa skal den derfor ikke heller nogenstunde med nogen Slags Afgift i Fredstid eller Feidtid vorde betyngt eller formindstet. Det er selve Bankens Fond, som ikke maa formindstes. Man maa ikke tage af Fonden, hvortil der jo kunde være en stor Fristelse i Feidtid. Man maa heller ikke betyngne den, ikke lægge Gjæld paa denne Fond, thi den skal tjene som Sikkerhed for Seddelmassen. Derimod er der ikke Tale om, at man ikke maa befatte det Udbytte, som denne Fond giver. Jeg skulde